

Ти мене не зови

Іван Коваленко

Ти мене не зови
В свій засніжений сад,
Бо ніколи туди
Не вернуся я знов.
Так, як юність моя,
Що не верне назад,
Так ніколи не верне
Вже наша любов.

Ти мені не пиши,
Що твій сад у цвіту,
Що він кличе мене
Ніжним помахом віт.
Я ніколи, ніколи
Туди не прийду,
Твоїх яблунь старих
Не почую привіт.

Ти не клич мене знов,
Знаю добре і сам,
Що в твоєму саду
Вже дозріли плоди,
Але я у полон
Свого серця не дам,
Хай зітруться навіки
Мої там сліди.

Ти мене не чекай,
Як в осінній туман
Лист впаде золотий
У твоєму саду,
Моє стомлене серце
Конає від ран,
Моє серце в крові –
Я туди не прийду.